

27.05.2009

Filiz Polat'ın Haziran Ayı Yorumu - Monatliche Kolumne von Filiz Polat in der MAJ, Juni 2009

Bye bye Almanya, bye bye A# Saksonya

Her dört dakikada bir, bir Alman ülkesini terk etmekte. Almanya böylece hergün neredeyse bir köy kaybediyor ve ülkeye verilen göç 120 yıla ulaşmaya boyutlara varmış durumdadır. Ancak "göç" konusu tartışılmasında, Almanya'nın artan göç alan bir ülke olmakla birlikte aynı şekilde göç veren bir ülke olduğu gerçeği gözden kaçmamaktadır. Almanya'dan göç eden 600 bin insanda her beşinde biri Alman vatandaşı ve Almanya'nın birleşmesinden bu yana neredeyse 1 Milyon insan yurtdışına göç etmiştir. Ülkesini terk eden bu insanlar, genellikle iyi eğitim almış gençlerdir. A# Saksonya'da da durum farklı değil; eyalet hükümetinin baş geçmesinden bugüne kadar yepyeni bir fenomenle karşılaşmışız. Eyaletimizin tarihinde ilk kez 18 ile 25 ve 25 ile 30 yaş gruplarında ülkeye gelenlerle ülkeden gidenler arasındaki farkı eridiğini görebiliyoruz. 2001 yılında 18 ile 30 yaş grubunda ülkeye gelen ve giden göçmenler karşılaştırılmasında, fazladan ülkeye yerleşen 10000 göçmen geriye kalırken, sadece 5 yıl sonrasında 2006 yılında bu durum değişti ve aynı hesap sonunda A# Saksonya'da ülkeden başka yerlere göç eden kişilerin 2000 kişi fazla olduğunu görebildik. Burada gerçekten bir "Einwanderungsland"dan, yani göç kabul eden bir ülkeden, bahsetmek zor. Genç sayılaşacak yaş gruplarında "Auswanderungsland"dan (göç veren ülke) bahsetmek daha doğru olacaktır. Bunları tartışırken, bu durumun geçici olup olmadığını, nedenlerini ve bunun nasıl engellenebileceğini düşünmek gerekir. Arzulanan mesleği sadece başka bir ülkede bulabilme inancı, birçok Alman göç etmesine sebep oluyor. Hamburg'daki *Raphaels-Werk*'in bir anketine göre, ülkeye göç edenlerin yüzde 60'ı, ülkelerinde mesleki hayatları için bir gelecek göremedikleri için göç ediyor. Göç edenlerin yüzde 20'si ise ailevi sebeplerden dolayı bu adımı atıyor ve yüzde 7'si hayat standardını başka bir ülkede yükseltebileceğini düşünüyor. Bu durum burada üniversite'de okuyan veya üniversite mezunu olan Türkler'de de benzer; Türk-Alman dernekleri tarafından sunulan *futureorg* enstitüsünün bir araştırmasına göre, 254 katılımcının yüzde 36'si gelecekte hayatlarını Almanya yerine Türkiye'de sürdürmek istediklerini belirttiler. Bu araştırma doğal olarak Almanya'da sayıların 20000 olarak tahmin edilen Türk üniversitelilerin tümünü temsil etmiyor. Araştırmanın hedefi olarak, Türk üniversitelileri göçe yönlendiren sebeplerin araştırılması gösteriliyor. *Raphaels-Werk*'in anketinden farklı olarak, katılımcıların yüzde 41'i Almanya'yı terk etmelerinin sebebi olarak, kendilerini buraya ayit hissetmediklerini belirtip, bundan dolayı Türkiye'ye gitmek istediklerini açıkladılar. Yüzde 25'i ise mesleki sebepler göstermiş. Burada bir trend veya eğilimden bahsetmek küresel kriz döneminde fazlasıyla spekülasyon olacaktır ancak bunun bir trend olup olmadığını bir kenara bırakarak, bu gelişmeyi Almanya'nın genç ve eğitimli insan ihtiyacı da göz önünde bulundurursak, ülkemizin geleceği açısından bu gelişme toplum ve siyaset tarafından durdurulmalıdır. Bundan dolayı bu tartışmayı sadece uzmanlara bırakmayıp toplumumuzun tam ortasına çekmeliyiz. Bizler, buradaki gençlerimize kendilerini buraya ayit hissetmelerinde yardımcı olmalıyız ve iş ve eğitim piyasalarında durumu düzeltmeliyiz. Bunları yapmaktır kriz zamanlarında daha da önemlidir.